

Datum objave 05.09.2008 08:06

Foto: Admir Buljubašić/Cropix

Sretna kurva i mecena umjetnosti
Piše: Kristina Živković

Xaviera Hollander predsjednica je žirija koji će večeras iz maskirne povorke izabrati najbolju od stotinu maski poznatih lica, među kojima je i njezino, a koje su izradili umjetnici iz desetak zemalja

Film "The Happy Hooker, Portrait of a Sexual Revolution" ("Sretna kurva, portret seksualne revolucije") sinoć je imao europsku premijeru u sklopu programa međunarodnog festivala Le Petit Festival du Theatre, na plaži Veliki žali kod Dubrovnika. Autobiografski dokumentarac o životu Xaviere Hollander, ikone seksualne slobode i nekad najpoznatije newyorške Madame, krajem lipnja pobijedio na Festivalu nezavisnog filma u Philadelphiji, a mjesec dana poslije i na međunarodnom filmskom festivalu West Hollywood.

Legendarna Xaviera, gošća festivala u Dubrovniku i koproducentica i koscenaristica filma,

Xaviera Hollander predsjednica je žirija koji će večeras iz maskirne povorke izabrati najbolju od stotinu maski poznatih lica, među kojima je i njezino, a koje su izradili umjetnici iz desetak zemalja.

otkrila je da su u četiri godine, koliko je film rađen, snimljena tri različita završetka, usko povezana sa zbivanjima u njezinu životu.

- Kako je o meni snimljeno nekoliko filmova, redatelj Robert Dunlap i ja u ovom smo željeli ispričati moju pravu životnu priču, pa se na svakom kraju pojavljuje jedna od osoba s kojom sam u to doba bila u vezi. Prvo je to bila žena, moja ljubavnica, ali veza s njom je pukla jer sam ustanovila da ipak ne mogu bez k... - otkriva 65-godišnja dotjerana dama srebrne kose, kao i uvijek bez dlake na jeziku.

- U drugom glavnu ulogu ima moj bivši dečko, a na kraju smo se odlučili za treći gdje mi se pojavljuje muž - kaže smješkajući se 11 godina mlađem suprugu Phillipeu za kojega se udala lani. - Među nama i nije baš tolika razlika u godinama, imala sam i puno mlađih ljubavnika, mlađe mi je jednostavno slađe. Ipak, moram priznati da mi se s godinama dogodila velika promjena. Prije sam se uvijek čudila ženama koje su samo s jednim frajerom, i to mi je bilo

neshvatljivo i glupo. No, sada sam otkrila kako je to zapravo divno - povjerala se Xaviera.

Rođena 15. lipnja 1943. kao Xaviera de Vries u Surabayi na otoku Javi, tadašnjoj nizozemskoj koloniji, bila je kći uglednoga amsterdamskog psihijatra i ravnatelja tamošnje bolnice. Lagodan život u obiteljskoj vili ubrzo je prekinula japanska okupacija pa je ona s majkom završila u ženskom, a otac u muškom koncentracijskom logoru.

De Vriesovi su s drugim nizozemskim izbjeglicama uspjeli napustiti Javu i otplovili u Amsterdam gdje je malu Xavieru dočekala obiteljska kuća prepuna knjiga. Pod očevim je utjecajem zarana razvila ljubav prema književnosti, no ona se nije svodila samo na čitanje. Počela je pisati još kao djevojčica i postala urednica školskog lista, a naučila je i nekoliko stranih jezika.

- Ocu je to bilo jako važno pa smo ljetne praznike uvijek provodili u inozemstvu. Danas, osim nizozemskog i engleskog, tečno govorim francuski, njemački, španjolski, talijanski i, zahvaljujući jednoj vezi, jidiš - pohvalila se velika svjetska putnica koja se 60-ih godina zbog ljubavi preselila u Južnu Afriku, a zatim u New York gdje se kao tajnica zaposlila prvo u nizozemskom, a nakon toga belgijskom veleposlanstvu. Kad joj je prekid s voljenim muškarcem slomio srce, stvari su krenule neočekivanim smjerom.

- U potrazi za 'onim pravim' počela sam puno izlaziti u barove gdje sam susretala muškarce u skupim odijelima i s njima odlazila u krevet. Unatoč velikim obećanjima, tu bi stvar obično i završila, a ja ostajala gladna ljubavi. Vlasnica jedne agencije za escort pratnju, jednoga mi je dana prišla i rekla da se uzalud nadam ozbiljnoj vezi, da je većina tih mojih ljubavnika oženjena. 'Plate ti piće, 'potroše' te, i to je to. Pa zašto ne bi dobila malo više od jednog pića',

Klijenti su joj bili poznate osobe, među kojima i J. F. Kennedy

rekla mi je i dala mi svoj broj. Zaključila sam da ima pravo i postala skupa prostitutka.

Prostitucijom se bavila oko pola godine, a zatim za 10.000 dolara kupila popis mušterija od madame koja je odlazila u mirovinu. Zahvaljujući poslovnom duhu, biznis je cvjetao, a klijenti su joj bile i mnoge ugledne osobe iz javnog života, uključujući Johna F. Kennedyja. Svoja je iskustva 1971. opisala u knjizi "The Happy Hooker" ("Sretna kurva"), do danas prodanoj u 20 milijuna primjeraka,

koja joj je priskrbila i nadimak po kojemu je poznata diljem svijeta. Okušala se i kao glumica u nekoliko erotskih filmova, a 1972. počela je pisati za Penthouse. Svojom kolumnom "Ask Madam" ("Pitajte madam"), u kojoj je odgovarala na pitanja vezana uz seks, podigla je nakladu, ali i priličnu prašinu. Bila je prva koja je bez uvijanja javno pričala o seksu.

- Početkom 70-ih to je bilo šokantno, tim više što sam bila žena. Bila sam iskrena, izravna, ali nikad vulgarna, pa ni Larry King, ni drugi televizijski voditelji nikad nisu imali problema s cenzurom - prisjeća se prva "glasnogovornica" seksualne revolucije i simbol oslobađanja žene koja je, osim u TV i radijskim emisijama, gostovala i na mnogim znanstvenim skupovima o seksualnosti. Ipak, konzervativna Amerika uzvratila je udarac pa je ni jake političke veze nisu spasile od deportacije kad je Knappovoj komisiji za suzbijanje prostitucije

O Xavierinu životu priprema se mjuzikl koji će premijeru imati u Australiji.

odbila otkucati svoje klijente i kolege.

Nakon povratka u Amsterdam početkom 80-ih godina Xaviera se posvetila pisanju i do danas napisala 20 knjiga, a pozamašan dio zarade potrošila je na financiranje umjetničkog života, pogotovo kazališnih projekata. Njezin je dom postao okupljalište šarolike amsterdamske art-scene, ali i svjetskog jet-seta, a dnevni boravak se s vremena na vrijeme pretvarao u kazalište u kojemu su nastupale predstave s prestižnog kazališnog festivala u Edinburghu, zbog skučenosti prostora uglavnom monodrame. Nizozemski zakon nije progledao kroz prste kazalištu u kući pa je projekt u tom obliku bio kratkog vijeka. Xaviera je problem riješila unajmljivanjem malog kazališta u koje dovodi birane predstave britanskog teatra.

- Bilo bi ih i više da mi financijski savjetnik to nije strogo zabranio - smije se velikodušna mecena koja se u međuvremenu pretvorila i u "sretnu domaćicu" pa iznajmljuje sobe u svojim maštovito uređenim kućama u Amsterdamu i španjolskom ljetovalištu Marbelli.